

Sygn. akt II K 507/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Cichocka

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Grabowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej: J. R.

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2018 r. sprawy:

M. J.

s. J. i A. z domu M.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 30 sierpnia 2017 roku w K., gm. K., poruszając się pojazdem osobowym m-ki A. (...) o nr rej. (...) na drodze K. - G., przewoził wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki FEST, bez polskich znaków akcyzy w ilości 640 paczek, po 20 sztuk w paczce, importowane bez zgłoszenia celnego z narażeniem budżetu Skarbu Państwa na uszczuplenie należności celnych w kwocie 620 zł, od których kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wynosi 10847 zł, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art.86§3 kks w zb. z art. 63§6 kks

tj. o przestępstwo z art.91§3 kks w zb. z art.65§3 kks w zw. z art.7§1 kks

II. W dniu 30 sierpnia 2017 roku na trasie K. - G. w K.

gm. K., kierując pojazdem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...), nie zatrzymał się do kontroli drogowej kontynuował jazdę, pomimo wydawanych przez policjantów Komendy Powiatowej Policji w K. poleceń zatrzymania pojazdu za pomocą sygnałów świetlnych i dźwiękowych

tj. o przestępstwo z art.178 b kk

I. oskarżonego M. J. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych czynów i za to:

- za czyn z pkt I z mocy art.91§3 kks w zb. z art.65§3 kks w zw. z art.7§1 kks skazuje go, zaś na podstawie art.91§3 kks w zw. z art.7§2 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 45 (czterdzieści pięć) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych,

- za czyn z pkt II z mocy art.178 b kk skazuje go, zaś na podstawie art.178 b kk przy zastosowaniu art.37 a kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 30 (trzydzieści) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych,

II. na podstawie art.85§1 kk i art.86§1 i 2 kk w zw. z art.39§1 i 2 kks w miejsce orzeczonych jednostkowych kar grzywny orzeka wobec oskarżonego karę łączną grzywny w wysokości 65 (sześćdziesiąt pięć) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych,

III. na podstawie art.63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zalicza okres zatrzymania od dnia 30.08.2017r. godz. 11:50 do dnia 31.08.2017r. godz.13:05, co równoważne jest 4 (czterem) dziennym stawkom grzywny i w tym zakresie karę grzywny uznaje za wykonaną,

IV. na podstawie art.42§1 a pkt 1 kk za czyn z pkt II orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

V. na podstawie art.43§3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów,

VI. na podstawie art.30§2 kks w zw. z art.29 pkt 1 kks i art.31§6 kks orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych zapisanych pod pozycją 4/18 księgi przechowywanych przedmiotów tutejszego Sądu,

VII. na podstawie art.627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 520 (pięćset dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt. II K 507/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 sierpnia 2017 r. st. asp. M. P. wraz z sierż. sztab. K. D. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym. Około godz. 11.40 od strony K. w kierunku miejscowości G. pojazdem marki A. (...) o nr rej. (...) poruszał się M. J.. M. P. dokonał pomiaru prędkości tego pojazdu urządzeniem kontrolno – pomiarowym (...) 20-20 100LR. Prędkość pojazdu, którym kierował M. J. wynosiła 100 km/h, w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h. W związku z tym, funkcjonariusz policji M. P. wydał polecenie zatrzymania się ręką w sposób widoczny. Kierujący nie zatrzymał się, dodatkowo przyspieszył i odjechał w kierunku G.. Funkcjonariusze włączyli sygnały świetlne i dźwiękowe, po czym udali się za tym pojazdem. Mimo to kierujący nie zatrzymał się, funkcjonariusze cały czas jechali za nim. Po 2-3 minutach jazdy M. J. skręcił w prawo, w leśną drogę i zatrzymał się, a za nim udali się funkcjonariusze.

Podczas kontroli pojazdu, na jego tylnej kanapie ujawniono torbę, w której było 240 paczek papierosów po 20 sztuk w paczce firmy (...). W bagażniku pojazdu ujawniono dodatkowo 400 paczek papierosów po 20 sztuk w paczce firmy (...). Papierosy nie miały polskich znaków akcyzy, były importowane bez zgłoszenia celnego z narażaniem budżetu Skarb Państwa na uszczuplenie należności celnych w kwocie 620 złotych, od których kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wynosi 10847 złotych. Zabezpieczono ujawnione papierosy.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie: wyjaśnień oskarżonego, w zakresie w jakim Sąd dał im wiarę k.20, protokołu przeszukania samochodu A. (...) k. 5- 6, spisu i opisu rzeczy zatrzymanych w toku przeszukania k. 7 kalkulatora przy wyliczaniu należności k.3, zeznań świadków K. D. k. 81 M. P. k. 23v, 80v-81.

Oskarżony M. J. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż przewożone papierosy nabył w Obwodzie Kaliningradzkim. Podał, iż ma wizę i często jeździ do Rosji, za każdym razem przewozi niewielkie ilości papierosów. Przyznał, iż przemycza je. W przeszłości był karany na granicy około 5 razy za wykroczenia skarbowe w związku z przemytem papierosów. Umówił się w dniu 30 sierpnia 2017 r. na godz. 12.00 z poznanym Rosjaninem, który zaproponował mu kupno papierosów. Gdy jechał do G. przekroczył prędkość, patrol drogówki chciał go zatrzymać do kontroli. Wiedział jak policjant dawał mu stosowny znak ręką. Oskarżony wskazał, iż chyba spanikował, postanowił jechać dalej. Przyspieszył i wjechał potem w jakąś leśną drogę. Po jakimś czasie zdał sobie sprawę z tego, że to nie ma sensu i zatrzymał się. Zaraz potem podjechali policjanci. Przyznał, że nie zatrzymał się do kontroli, bo wiozł papierosy bez polskich znaków akcyzy. Część z nich miał na siedzeniu, a część w bagażniku. Łącznie było to 640 paczek papierów marki FEST. Stanowiły one jego własność. Oskarżony wskazał, iż żałując tego, że nie zatrzymał się do kontroli. (k. 20)

Oskarżony na rozprawie przyznał się do przewozu wyrobów tytoniowych oraz do tego, że nie zatrzymał się do kontroli, ale wskazał, iż to nie był pościg. Odnośnie nie zatrzymania się do kontroli, to wyjaśnił, iż miał przekroczoną prędkość i w ostatniej chwili zobaczył, jak policjant machnął ręką do zatrzymania. Nie wie czy to z powodu papierosów nie zatrzymał się wtedy do kontroli. Podkreślił, że jak tylko zrozumiał, że to głupota próbował zjechać w pierwszą boczną drogę. W tym czasie między próbą zatrzymania przez policjantów, a jego zatrzymaniem minął bardzo krótki odcinek drogi, to było może kilkanaście sekund i zjechał na dróżkę. W tym czasie żadnych sygnałów nie słyszał, żadnych świateł nie widział. Ta droga to same zakręty. Dodał, iż momentalnie ochłonął, nie podejmował próby ucieczki, bo miał świadomość, że to będzie tylko zagrożenie w ruchu drogowym. (k. 80-80v)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w trakcie postępowania przygotowawczego, w którym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożył wyjaśnienia, zgodne z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Natomiast wyjaśnienia oskarżonego złożone w trakcie rozprawy, w których kwestionował to, iż funkcjonariusze ruszyli za nim w pościg oraz twierdził, iż nie widział sygnałów świetlnych i dźwiękowych stanowią jedynie nieudolną linię obrony, zmierzającą do uwolnienia się od odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 178b kk.

Wina oskarżonego w zakresie czynu z pkt. I nie budzi żadnych wątpliwości, albowiem w pojeździe prowadzonym przez oskarżonego ujawniono 640 paczek papierosów firmy (...) bez polskich znaków akcyzy. (protokoły przeszukania k. 5-6)

Odnośnie popełnienia czynu z pkt II a/o, w ocenie Sądu zgromadzone dowody i ich gruntowna analiza bezspornie wskazują na sprawstwo oskarżonego. W tym zakresie Sąd nie podzielił wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie, w których tłumaczył, iż funkcjonariusze nie ruszyli za nim w pościg oraz, że nie widział żadnych sygnałów świetlnych i dźwiękowych, bowiem są one sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w szczególności z zeznaniami funkcjonariuszy Policji oraz z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Świadek M. P. (k. 80v-81, 23v) funkcjonariusz Policji, który wykonywał tego dnia pomiar prędkości wskazał, iż od strony K. jechał pojazd marki A. z prędkością około 100 km/h. Świadek podkreślił, iż w tym czasie nie próbował kontrolować żadnego innego pojazdu. Podał, iż sygnał nakazujący zatrzymanie się był na pewno widoczny dla kierowcy, gdyż był wykonany wyciągniętą ręką ze wskazaniem miejsca zjazdu. Niestety kierujący nie zareagował, a jeszcze przyspieszył.

Świadkowie M. P. oraz K. D. zgodnie opisali, iż w związku z powyższym włączyli sygnały świetlne i dźwiękowe oraz udali się za tym kierującym. Po wyjeździe za zakrętów, wiedzieli na prostym odcinku drogi jadący przed nimi wcześniej zatrzymywany samochód. Był spowolniony innymi samochodami poruszającymi się w obydwie strony. W ocenie świadków kierujący, widząc ich i nie mogąc wyprzedzić aut jadących przed nim, skręcił w leśną drogę. Widzieli auto oskarżonego, które skręcało do lasu, dlatego udali się za tym pojazdem i zatrzymali go.

Świadek M. P. określił, iż od momentu włączenia sygnałów do momentu zatrzymania oskarżonego minęło około 2 - 3 minuty. Według świadka, kierujący na pewno widział radiowóz jadący za nim. Świadek dodał, iż gdy oskarżony wysiadł z pojazdu, powiedział, że się wystraszył, bo miał za dużą prędkość. Kolejno dokonali przeszukania pojazdu kierującego, znaleźli w aucie papierosy bez polskich znaków akcyzy. Natomiast K. D. opisał, iż od miejsca kontroli do zatrzymania droga początkowo jest kręta przez około 400 metrów, potem jest prosta o długości około 700 m. Samochód oskarżonego był w ich polu widzenia na odcinku tej prostej. (k. 81)

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zeznań świadków funkcjonariuszy Policji. Ich zeznania były logiczne, spójne i wzajemnie ze sobą korespondowały. W ocenie Sądu świadkowie nie mieli żadnych powodów, by fałszywie obciążać oskarżonego. Świadkowie w przekonujący sposób opisali przebieg przedmiotowego zdarzenia. Racjonalnie i skrupulatnie odtworzyli chronologię zdarzeń opisywanej sytuacji.

Oskarżony dopuścił się paserstwa wyrobami akcyzowymi objętymi obowiązkiem oznaczania znakiem akcyzy, importowanymi bez zgłoszenia celnego z narażeniem budżetu Skarbu Państwa na uszczuplenie należności celnych. Karalnymi zachowaniami ujętymi w ramy typu paserstwa są: nabycie, przechowywanie, przewożenie, przesyłanie, przenoszenie, pomaganie w zbyciu, przyjmowanie oraz pomaganie w ukryciu wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego. W niniejszej sprawie oskarżony przewoził wyroby akcyzowe, czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego określonego w art. 91 § 3 kks w zb. z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza winę i sprawstwo oskarżonego w zakresie przestępstwa z art. 178b kk. Zgodnie z tym przepisem odpowiedzialność karną ponosi ten, kto pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, poruszając się pojazdem, przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego nie zatrzymuje niezwłocznie pojazdu i kontynuuje jazdę.

Podkreślenia wymaga fakt, że przestępstwo z art. 178b kk nie jest przestępstwem skutkowym, co oznacza, że jego znamiona są zrealizowane w oderwaniu od faktycznego wywołania zagrożenia w ruchu lądowym. Nie ulega wątpliwości, że funkcjonariusze policji są osobami uprawnionymi do kontroli ruchu drogowego. Przedmiotowego dnia poruszali się oni oznakowanym radiowozem z włączonymi sygnałami dźwiękowymi i świetlnymi.

Ponadto zatrzymanie ma nastąpić niezwłocznie, czyli natychmiast, tak szybko, jak to możliwe, tak szybko jak jest to niezbędne do bezpiecznego wyhamowania pojazdu. Znamię to jest zrealizowane także wówczas, gdy kierujący pojazdem początkowo nie zastosował się do polecenia zatrzymania pojazdu, a następnie z własnej woli zatrzymał się do kontroli (M. M., Przepis o przestępstwie niezatrzymania pojazdu do kontroli (projektowany art. 178b Kodeksu karnego), PnD 2016, Nr 10, s 23–24). Dodatkowo poza tym, że sprawca nie zatrzymuje się, to jeszcze musi kontynuować jazdę. Kontynuowanie jazdy oznacza dalszą jazdę, z tym, że nie ma znaczenia, jaki odcinek zostaje pokonany; może być nawet niedługi.

W tym stanie rzeczy, po przeprowadzonej analizie materiału dowodowego, wina oskarżonego, w ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości. Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że:

I. W dniu 30 sierpnia 2017 roku w K., gm. K., poruszając się pojazdem osobowym m-ki A (...) o nr rej. (...) na drodze K. - G., przewoził wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki FEST, bez polskich znaków akcyzy w ilości 640 paczek, po 20 sztuk w paczce, importowane bez zgłoszenia celnego z narażeniem budżetu Skarbu Państwa na uszczuplenie należności celnych w kwocie 620 zł, od których kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wynosi 10847 zł, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art.86§3 kks w zb. z art. 63§6 kks, tj. popełnienia czynu z art.91§3 kks w zb. z art.65§3 kks w zw. z art.7§1 kks

II. W dniu 30 sierpnia 2017 roku na trasie K. - G. w K.

gm. K., kierując pojazdem osobowym marki A (...) o nr rej. (...), nie zatrzymał się do kontroli drogowej kontynuował jazdę, pomimo wydawanych przez policjantów Komendy Powiatowej Policji w K. poleceń zatrzymania pojazdu za pomocą sygnałów świetlnych i dźwiękowych, tj. popełnienia czynu z art.178 b kk

Sąd orzekł wobec oskarżonego za czyn z pkt. I karę grzywny w wysokości 45 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 80 złotych.

Odnośnie przestępstwa skarbowego, wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności podmiotowe, jak i okoliczności przedmiotowe wpływające na stopień społecznej szkodliwości czynu (art. 53 § 7 kks), a w szczególności charakter naruszonego dobra, wagę naruszonego obowiązku finansowego oraz wysokość uszczuplonej należności publicznoprawnej, jak również postać zamiaru i motywację sprawcy.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do winy w tym zakresie choć przy ewidentnych dowodach jakimi były znalezione i zabezpieczone od oskarżonego papierosy okoliczność powyższa nie ma doniosłego charakteru.

Nie wymaga uzasadnienia fakt, iż towary bez polskich znaków akcyzy, przewożone, przechowywane lub też zbywane, narażają Skarb Państwa na duże straty. Nadto wiele osób uczyniło sobie z przemytu stałe źródło dochodu. Słuszne zatem wydaje się wymierzenie kary finansowej w takim wymiarze, biorąc w szczególności pod uwagę wysokość powstałego uszczerpkienia oraz postawę oskarżonego, który sam przyznał, iż zajmuję się przemytem

Sąd uznał, iż w przypadku oskarżonego za czyn z pkt. II zachodzą przesłanki do wymierzenia mu przy zastosowaniu art. 37a kk kary grzywny w wysokości 30 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 80 złotych. Sąd wymierzając tę karę jako okoliczność łagodzącą uwzględnił wcześniejszą niekaralność oskarżonego (karta karna k. 31). Sąd wziął również pod uwagę, iż oskarżony przejechał stosunkowo krótki odcinek drogi, po czym zatrzymał się do kontroli. Z całą pewnością tak wymierzona kara nie będzie nadmierną dolegliwością dla oskarżonego. Sąd uznał, że nie jest konieczne wymierzanie kary pozbawienia wolności, by osiągnięte zostały cele postępowania i cele kary.

W miejsce orzeczonych kar jednostkowych grzywny Sąd orzekł łączną karę grzywny w wysokości 65 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 80 złotych.

Zdaniem Sądu wymierzona łączną karą grzywny spełni swe cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, ucząc oskarżonego, iż popełnianie przestępstw nie jest opłacalne, a także w zakresie prewencji ogólnej, czyniąc zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Oskarżony jest młodym i zdrowym mężczyzną, dlatego też w ocenie Sądu, będzie w stanie spłacić orzeczoną karę, choćby ratalnie.

Ponadto na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny Sąd zaliczył okres zatrzymania od dnia 30.08.2017r. godz. 11:50 do dnia 31.08.2017r. godz.13:05, co równoważne jest 4 dziennym stawkom grzywny i w tym zakresie karę grzywny uznał za wykonaną.

Zgodnie z treścią art. 42 § 1a pkt 1 kk, w związku ze skazaniem za przestępstwo opisane w art. 178b kk, Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Określając okres zakazu na 1 rok Sąd uwzględnił stopień zagrożenia jaki swoim zachowaniem stworzył dla bezpieczeństwa w ruchu. W ocenie Sądu ten środek karny wzmocni wychowawcze i zapobiegawcze oddziaływanie wobec oskarżonego kary.

Z związku z orzeczonym zakazem prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zobowiązano oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów.

Na podstawie art.30§2 kks w zw. z art.29 pkt 1 kks i art.31§6 kks orzeczono przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych zapisanych pod pozycją 4/18 księgi przechowywanych przedmiotów tutejszego Sądu.

O kosztach sądowych orzeczono w oparciu o przepis art. 627 kpk.